

POSUDEK

Ittner, Boris: Charakter současného politického systému Namibie. Hradec Králové: Diplomová práce (Filozofická fakulta), 2024. 78s.

Diplomová práce se zabývá velmi aktuální problematikou hodnocení kvality afrických politických režimů, v tomto případě politického režimu Namibie. Problematika africké demokracie, jejího oslabování či posilování patří k velkým současným tématům afrikanistiky, zejména v souvislosti s posledními vojenskými převraty v západní Africe.

Diplomová práce je jasně vymezena obdobím let 2019-2023, tematicky a taktéž geograficky. Celkové pojetí výzkumu je srozumitelné (aplikace teoretického modelu Wigella na namibijský politický režim). Hlavním cílem diplomové práce je vyhodnocení stavu současné demokracie v Namibii mezi volebními obdobími 2019 a 2023 a její možné dopady na volby v roce 2024. V rámci výzkumu autor definoval dvě výzkumné otázky: „zda a jak se proměnila namibijská demokracie v období mezi volbami 2019 a 2023?“, a „vytváří politické elity SWAPO překážky k nastolení minimální a maximální demokracie?“ Práce neobsahuje žádnou hypotézu, autor správně představuje teoretický model výzkumu (Wigellův model hodnocení politických režimů podle 16 různých kritérií).

Struktura diplomové práce je promyšlená, diplomantovi se podařilo velmi dobře propojit použitý teoretický koncept hodnocení politických režimů s empiricko-analytickou částí zaměřenou na současný namibijský politický režim. Diplomová práce je rozdělena do pěti částí, první úvod představuje hlavní cíle výzkumu, na ni navazuje část věnovaná teoreticko-metodologickému vymezení (demokracie, koncept hybridních režimů, představení teoretického Wigellova modelu a zamyšlení nad demokracií v Africe). Třetí část je vnitřně rozdělena do pěti kapitol a kapitoly 3.4 a 3.5 do 16 podkapitol rozdělených podle teoretických kritérií Wigellova modelu. Ve 4. kapitole diplomant provádí dílčí shrnutí, které pak částečně přenáší do závěru, kde odpovídá na výzkumné otázky představené v úvodu. Přes určité oslabení demokracie v Namibii autor dochází k závěru, že Namibie je stále liberální demokracie. Snad mohl lépe definovat (podle oslabení dílčích volebních a konstitucionálních kritérií) současný typ namibijského režimu v rámci liberální demokracie.

V úvodu autor představuje cíle a metodologii výzkumu. Recenzentovi trochu vadí autorovo předčasné představení některých problémů namibijské politiky (elektronické volby) a hodnocení SWAPO (to mělo být až výsledkem výzkumu), takže čtenář může mít dojem, že autor je již rozhodnutý o charakteru namibijského politického režimu dopředu. Co se týká metodologie, ta není nijak přesně vymezena („Z metodologického hlediska je tato práce případovou studií s aplikací teoretického konceptu.“ Jakého? – čtenář pochopí až na následující stránce, jaký koncept měl na mysli). Přestože vedoucí práce studenta informoval o nutnosti začlenit do úvodu přehled stavu bádání dané problematiky, diplomant tak neučinil. Závěr je již o něco konsistentnější. Autor přesvědčivě odpovídá na všechny výzkumné otázky, definované v úvodu.

Jednou z největších slabin diplomové práce je výběr zdrojů, zejména literatury, odborných článků a výběr faktografických zdrojů. Pro práci tohoto typu měl autor projít velmi zevrubně zejména Africa Research Bulletin, kde by našel další faktografické údaje o vnitropolitických událostech v Namibii v posledních pěti letech a mohl jimi lépe dokumentovat např. korupci, konflikty občanské společnosti, přesněji vyhodnotit úlohu médií, dodržování lidských práv, problémy s etniky, problémy procesu volební registrace, případy řešené Ústavním soudem, atd. Na druhé straně diplomant patří k přemýšlivým typům studentů, když na základě menšího počtu faktů k jednotlivým kritériím je schopen je interpretovat, analyzovat a kriticky hodnotit. Je však otázka, zda při nepřiliš detailní empirické analýze namibijského politického života, autorovy závěry nejsou oslabeny. Autor disponuje výraznými argumentačními schopnostmi.

Druhou problematickou stránkou diplomové práce je jednoznačně formální stránka (vedoucí práce finální verzi před vložením do STAGu neobdržel). Autor byl zřejmě při dokončování závěrečné verze v hluboké časové tísní, protože v textu dokonce nebyly odmazány některé moje připomínky a komentáře (2x s. 19, s.20, s.23, s. 26). Práce obsahuje řadu chyb v interpunkci (s.5, s.20, s.23, s.50, s. 58, atd.), chyby v citování (Wigell vs, Wiggle, freedomhouse vs. Freedom House, atd.), překlepy (s. 4: lieratury, New Yourk Times, s. 18: hned v první větě chybí předložka „V“, s. 18 přebytečné „i“ v posledním odstavci, s. 20 postavila, s 21, s. 25 armadya, s. 33- lčenové, atd.), naštěstí jsem nenarazil na hrubší gramatické chyby. Stylistika je na kterých místech nepříliš srozumitelná (nedokončená věta na s. 66??). Autor nenastudoval správně citační normu a používá různé varianty v citacích, viz např. s. 5 (Diamond, str 4. 1997) a s. 6. (Diamond. 1997, s. 8-9).

Závěrem několik věcných poznámek: autorem teorie „grey zone“ podle mého názoru není Diamond, ale Carruthers. Většina tabulek není správně upravena a vyvolává ve čtenáři negativní dojem nedůslednosti autora při finalizaci svého výzkumu (s.13, 14, 15, 16), s. 17. Spojené **K**rálovství (čeho??) atd.

Závěrem musím konstatovat, že po obsahové stránce je diplomová práce zajímavá, přináší některé nové postřehy a hodnocení. Taktéž použití teoretického Wigellova modelu bylo správně aplikováno a umožnilo diplomantovi dojít k závěrečnému hodnocení charakteru namibijského politického režimu. Bohužel jeho závěry nejsou příliš věrohodné, vzhledem k nedostatečné heuristice. Autor může mít pravdu ve svém závěrečném hodnocení, ale nedostatek faktografických údajů jeho hodnocení výrazně oslabuje. Jak jsem výše upozornil, diplomová práce trpí řadou stylistických a formálních chyb, seznam literatury je také podivný ve svém zpracování. Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům navrhuji hodnocení

D

Doc. PhDr. Vlastimil Fiala, CSc.
Vedoucí práce

Ve Washingtonu 19.srpna 2024.